

LẦU HOÀNG HẠC (Thể thơ Đường)

Xưa người cười hạc biệt về mô,
Để lại Hạc Lầu đứng ngẩn ngơ!?
Cánh Hạc ngàn đi không trở lại
Vàng mây trăm lượn mãi thờ ơ.
Hán Dương nắng chiếu hàng cây ngóng,
Anh Vũ sương giăng lớp cỏ mơ.
Chiều xuống xa quê tràn nỗi nhớ,
Mặt sông khói phủ ngập mong chờ.

Tha Nhân

LẦU HOÀNG HẠC (Thể Lục bát)

Hạc Vàng bay tít tầng mây
Hạc đi để lại lầu này bơ vơ
Hạc bay biệt tích giang hồ
Ngàn năm mây trắng ngẩn ngơ nổi sầu
Hán Dương sông lạnh bấy lâu
Cỏ kia Anh Vũ một màu tang thương
Chiều hôm nặng nhớ Quê Hương
Mặt sông khói phủ vấn vương mối sầu.

Tha Nhân

Phỏng dịch

Nguyên tác:

HOÀNG HẠC LÂU

*Tích nhân dĩ thừa hoàng hạc khứ,
Thử địa không du Hoàng Hạc Lâu.
Hoàng hạc nhất khứ bất phục phản,
Bạch Vân thiên tải không du du.
Tình xuyên lịch lịch Hán Dương thụ,
Phương thảo thê thê Anh Vũ châu.
Nhật mộ hương quan hà xứ thị?
Yên ba giang thượng sử nhân sầu*

Thôi Hiệu

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:

<http://www.vietnamvanhien.org/ThaNhan.html>

www.vietnamvanhien.net

An Lạc & Tự Chủ

VIỆT NAM VĂN HIẾN

www.vietnamvanhien.info

TỦ SÁCH VĂN HIẾN TRÊN MẠNG VỚI HƠN 11300 TÁC PHẨM & TIẾT MỤC